Ч. 8. Пятниця 24 (11) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — З німецкого парляменту. — Сполучені Держави і Японія. — Італіяньско-абісиньский спір.

На першім засіданю буджетової комісиї австрийскої делеґациї виголосить бар. Еренталь — як доносять з Відня — довшу промову о заграничнім положеню. — Хорватскі делеґати мають намір порушити в делеґациях справу антиавстрийских демонстраций устроєних в Полі італіяньским населенем. — Буджетова комісия відбула вчера засідане, на котрім переведено розділ рефератів з буджету на р. 1908. — Комісия справ заграничних і окупацийного кредиту австрийскої делеґациї буде мати засідане дня 30 с. м. перед полуднем. На дневнім порядку стоїть буджет міністерства заграничних справ. — Комісия економічна мала вчера засідане. На дневнім порядку було правительственне предложене в справі службових контрактів торговельних помічників. Референт пос. Дулемба здав справу, відтак по довшій дискусиї вибрано субкомітет з 10 членів, котрий має розглянути проєкт так під взглядом правним що до контрактів, як і що до осіб, котрі підлядають тому законови. До субкомітету входять з Галичини посли: Дулемба, Батталія і Левицкий. — Комісия буджетова вибрала на місце дра Ебенгоха, котрий ставши міністром, уступив з віцепрезеса комісиї, дра Фукса. Слідуюче засідане комісиї відбуде ся дня 28 с. м.

Угорска палата панів приймила без дискусиї угодові предложеня і торговельні договори з заграницею, а відтак закон в справі закупна державою копалень угля. На бесіду пос. Зеленьского, котрий поборював предложене, відповів президент міністрів др. Векерле, що держава мусить забезпечити доставу вугля для зелізниць державних і фабрик машин, а крім того держава обовязана впливати на торгову ціну вугля і забезпечити робітникам працю. — Сойм покінчив вчера дискусию над контингентом рекрута. — Угорский міністер справ внутрішних ґр. Андраші заявив в справі наміреної опозициєю обструкциї при зміні реґуляміну, що правительство буде три місяці терпіти обструкцию, а відтак розвяже палату і має надію, що край в часі виборів признасть правительству справедливість.

В понеділок ведено в німецкім парляменті дебату над законопроєктом в справі караня за обиди маєстату. Пос. Ререн зазначив, що найважнійша зміна постанов закона в тій справі полягає на тім, що від тепер не буде каригідним кождий обидливий вислів але тілько тоді, як хто допустив ся обиди злобно і з розмислом. Соц. дем. Гайде заявив, що помимо улїпшень, які заключує предложене, социяльні демократи будуть голосувати против сего законопроєкту, бо они суть за цілковитим знесенем параґрафу о обиду маєстату, що він і кодифікує в окремім внесеню. Після довшої дискусиї, яку викликала ся справа, принято на основі правительственного проєкту закон про обиду маєстату, а социялїстичне внесене відкинено. — Після сего має нині відповідати на социялїстичну інтерпеляцию в справі соймової виборчої реформи в заступстві канцлера держави секретар державний Бетман-Гольвеґ. Сподівають ся, що з приводу тої відповіди поновлять ся социялїстичні демонстрациї перед соймом. В виду сего зарядили поліцийні власти надзвичайні заряджения, щоби не допустити до тих демонстраций. Парлямент окружено сильним кордоном поліциї, пішої і кінної. Цісарскі палати стереже окремий відділ войска і поліциї.

До петербургских часописий доносять, що Японія приготовлює ся дуже поквапно до війни. Іменно японьска піхота буде цілковито зреформована. Часописи висказують певність, що між Японією а Сполученими Державами прийде до війни в дуже короткім часі.

---

8)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойлє.

(Дальше).

— То ви, пане Тадію? А хто тамті другі? Пан не позволили мені їх впустити.

— Ні, Мек Мирдо? То мені дивно! Я преці сказав вчера вечером мому братови, що приведу з собою кількох приятелів.

— Він не виходив нині із своєї комнати, пане Тадію. Мені не дали якогось окремого приказу, отже мушу держати ся старого правила. Ви можете увійти, але наші приятелі мусять лишити ся на дворі.

То була несподівана перешкода. Тадій Шальто почав здивований і безрадний оглядати ся довкола.

— Ти зле робиш, Мек Мирдо; коли я за них ручу, то се повинно би вистати для тебе. Отся молода пані не може преці серед ночи стояти на улици.

— Прикро мені, пане Тадію — сказав на то неумолимий дверник. — Тоті люди можуть бути вашими приятелями, але неприятелями мого пана. Він мені добре платить за то, щоби я сповняв свій обовязок, отже й мушу робити, що до мене належить. Не знаю нікого з ваших приятелів.

— Мене преці знаєте, Мек Мирдо — відозвав ся Гольмс ввічливо. — Я гадаю, що ви ще мене не забули. А хтож то був, що перед чотирома роками на вашім бенефісовім вечерку в сали Алізона ставав з вами три рази до борби, га?

— Що, то ви, пане Шерльок Гольмс! — крикнув борбник, що колись ставав до двобою о нагороду. — Господи! Вас чей повинен я був пізнати. Замість стояти тут тихо, було кинутись на мене на ваш спосіб коротким замахом попід бороду! Яка шкода, що ви своєї здібности не використовуєте. Дійстно, ви могли би були нажити собі чести і слави, як би взялись були до нашої штуки.

— От, видите, Ватзоне, як мені вже нічо не поведе ся, то остає ся мені все ще одно нaукове зване — сказав Гольмс усьміхаючись. — Добрий Мек Мирдо не дасть нам тепер вже певно стояти на дворі.

— Заходіть же до середини, пане, — заходіть і зі своїми приятелями — відозвав ся він. — Не беріть мені того за зле, пане Тадію, я маю строгий приказ і мусів насамперед знати на певно, з ким маю діло.

В середині поза муром крутила ся дорога через запустілий парк аж до якогось високого ніби скриня будинку, в котрім було зовсім темно. Лиш на один ріг падали лучі місяця і поблискували ся у вікні на піддашу. Аж страх ловив за серце на вид того великого, понурого будинку, в котрім мов би все вимерло. Навіть і Тадієви Шольто зробилось, видко, ніяково а ліхтарня трясла ся і бреніла єму в руках.

— Я з того всего не розумний — мурkотів він. — Мусіло настати якесь непорозуміне. Я Вартоломієви виразно казав, що прийдемо, а то в єго вікні не видко сьвітла. Не умію того собі пояснити.

— Чи він каже завсігди в такий спосіб стерегти дому? — спитав Гольмс.

— Так, він перейняв зовсім навички мого батька; то був єго улюблений синок. Може навіть батько єму й більше звірив ся як мені — хто то може знати? Онтам в горі Вартоломієве вікно. Оно длятого таке ясне, бо місяць сьвітить на него; але мені здає ся, що в комнаті зовсім не сьвітить ся.

— Ні, там не сьвітить ся — сказав Гольмс — але я виджу сьвітло в онтім малім віконци коло дверий.

— Там єсть хатчина господині, старої Бернстон. Она може дати нам о всім пояснене. Будьте ласкаві, заждіть тут хвилинку; я скажу їй, що ми прийдемо. Але цитьте! — Що то було?

Він підніс ліхтарню в гору а рука так єму дрожала, що сьвітло довкола нас ніби танцювало і блимало. Ми стали надслухувати з напруженем і битем серця. З великого темного будинку доходили до нас якісь жалістні зойки — плач і хлипане якоїсь наляканої женщини.

— То пані Бернстон — сказав Шольто. — Она то одніcенька женщина в домі. Заждіть, я зараз верну.

Він побіг до дверий і запукав на свій спосіб. Ми виділи, як якась велика жінка отворила єму і на єго вид з жахом взад поступила ся.

— О, пане Тадію, мій добрий пане, якаж я рада, що ви прийшли!

Кроваву подію, яка лучила ся недавно між Італїянцями і Абисинцями на італїяньско-абисиньскім пограничу північно-всхідної Африки коло місцевости Лют, треба уважати вже полагодженою. Через хвилину видавала ся та подія досить грізною, бо могла навіть викликати зовсім не бажану війну між Італїєю а Менеликом. Вперед поручило італїяньске правительство керманичеви свого посольства в столиці Абисинії піти представити ту справу Менеликови особисто. Менелик, почувши представлене нападу абисиньских племен на італїяньску територию, висловив свій горячий жаль із сего, єму доси не відомого случаю та бажане, щоби представлене справи показало ся пересадженим. Крім того обіцяв остро покарати винуватих і виплатити евентуальні відшкодованя. Таке полагоджене справи викликало в Італії незвичайне вдоволене, яке найшло вислів у часописних статях, в яких уступчивість Менелика приписують в значній мірі впливови других европейских держав, як Анґлії і Франциї.

Телєґраму, яку на днях одержав італїяньский міністер справ заграничних Тітоні від команданта кольонії Бенодір, стверджує, що ситуация загалом поліпшила ся та що абисиньскі відділи справді уступили зі спірної териториї. Італія, користаючи з мирового полагодженя справи, задумує тепер швидко перевести фортифікацию твердинї Лю, щоби укріпити своє становище на загроженій териториї.

Новинки.

Львів, дня 23-го січня 1908.

— Є. Е. п. Намістник ґр. Андрій Потоцкий вернув вчера з Відня до Львова.

— Перенесеня. Львівский висший суд краєвий переніс официяла канцеляринного, Ів. Шнайдера із Станиславова до Заліщик і канцеліста Ант. Кутиньского із Заліщик до Станиславова.

— Ц. к. краєва Рада шкільна іменувала заступника учителїв в школах середних між иншими: Ст. Кордиля, Юл. Гайна і Зигм. Земяньского при ґімн. в Нов. Санчи; Каз. Таля і Меч. Слободзкого при польск. ґімн. в Коломиї; Димит. Ґреголиньского при руск. ґімн. в Коломиї; Теод. Закалату при ґімн. в Бережанах; Ант. Ульваньского при ґімн. Франц Йосифа (руск.) в Терпополи; Тад. Менкіша при ґімн. в Сяноці. — Кр. Рада шк. перенесла заступників учителїв шкіл середних між иншими: Ом. Бареня з руск. ґімн. в Коломиї до руск. ґімн. в Станиславові; Казим. Мікусїньского з Бучача до Львова; Йону Зільбершляґа з руск. ґімн. в Перемишли до Бучача; Ст. Маєвского з Коломиї до Львова; Генр. Гірша з Коломиї до Станиславова; Йос. Насельского з руск. ґімн. в Коломиї до ґімн. в Бережанах; Ів. Лебіщака з ґімн. в Бережанах до руск. ґімн. в Коломиї; Ем. Уріха із Станиславова до Львова.

— Нові складниці почтові. З днем 1 лютого будуть заведені нові складниці почтові: В Доброміркі (пов. Збараж) зі звичайним кругом ділання; буде получена з урядом почтовим в Максимівці через тиждневo 6-разового пішого післанця. — У Вікнянах (пов. Товмач); буде получена з урядом почтовим в Товмачи через тиждневo 6-разового пішого післанця. — В Йосефсберґ (пов. Дрогобич); буде получена з урядом почтовим в Мединичах через тиждневo 6-разового пішого післанця.

— З зелїзниць державних. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: З причини заметелий снїгових здержано приймане товарів до перевозу з виїмкою живих товарів і посліших посилок і таких, що могли би зіпсувати ся від 23 с. м. імовірно на 2 днї на льокальній зелїзници Львів-Яворів. Рух поїздів особових відбуває ся без перерви.

— Дитяна медведем оскальпована. Страшна пригода стала ся недавно під містом Сест у Вестфалії в Німеччині. Тут розложила ся була табором громадка медведоводів, зложена з 12 людий. З якої причини не знати, один з медведів розлютив ся і кинув ся на 10-лїтну дитину і вхопив єї за волосе та здер разом зі шкірою з голови. Старші кинулись боронити дитину і застрілили медведя на місци. Нещасливу дитину відставлено до дому в безнадійнім станї, де она може вже і померла.

— Мнимих спадкоємців гетьмана Полуботка жде сумна несподіванка. Недавно тому появила ся була в російских ґазетах оповістка якогось Рубця, нїби то професора петербурґскої консерваториї, котру повторили також і деякі галицкі часописи, а в котрій той професор взиває всїх свояків колишнього гетьмана України Полуботка, щоби они дня 28 с. м. явили ся в місті Стародубі, чернигівскої ґуберниї в Росиї. Після тої оповістки мав померший перед 200 роками гетьман України зложити в анґлійскім банку якусь суму гроший, котра наросла тепер процентами до 800 мілїонів рублїв (майже два мілїярди корон). Записи і докази мають знаходити ся нїби то в руках якоїсь родини „Миклашевских“ а їх не можна було скорше оголосити, бо на случай скоршого пошукуваня тої суми могла би цїла спадщина припасти на власність банку.

Таку чутку розпустили були деякі російскі ґазети і знайшли ся люди, навіть тут у Львові, котрі повірили тому і вибирають ся як зачуваємо, вже нинї в дорогу до Стародуба. Загалом мало зголосити ся до спадщини 40 родин а 200 душ, між иншими також, як доносить „Gaz. Kaliska“, якийсь дозорець шпиталю в Турку, котрий має бути потомком в простій лїнії по рідній донцї Полуботька, а котрому з того титулу припало би около 5 мілїонів рублїв. Тимчасом в ч. 10.280 „Біржев. Ведомостий“ оголошено тепер лист якоїсь панї Козловскої, з котрого показує ся, що конзулят російский в Льондонї у відозві з дня 14 січня с. р. подав до відомости, що о згаданій спадщинї не знають нїчого анї в державних анї в приватних банках в Анґлії і що єсть то лиш т. зв. дневникарска „качка“, котра вже кілька разів повтаряла ся в ґазетах. — Жаль нам, що аж так пізно попалось нам отсе остережене в руки, але може оно ще в послїдній хвили когось опамятає. Зі Львова вибирає ся до Стародуба, як зачуваємо, аж 5 осіб.

— Арештоване тифлїских розбишаків. Дня 20. червня 1907 р. напала була ватага узброєних людий в самій середині міста Тифліса на Кавказі в білий день на віз почтовий, котрий під ескортою вояків відвозив з російского банку державного 341.000 рублїв золотом і банкнотами. Напастники стали кидати бомбами, котрі вибухаючи убили не менше лиш 35 людий. Користаючи з загального переполоху, розбишаки кинули ся на віз і забрали всї гроші, о котрі їм розходило ся. Сими днями, як ми то вже коротко доносили, удало ся деяких з тих розбишаків чи може лиш їх спільників случайно вислїдити і арештувати.

Тифлїский банк, заким вислав банкноти, записав їх числа а то дало російскій полїциї можність вислїдити, що значне число зрабованих банкнотів вислано малими пачками за границю. Оногди в однім банку в Монахові хотїла якась молода Росиянка зміняти 100-рублевий банкнот. Дотичний урядник пізнав, що число і серия банкнота находить ся в розісланім усїм сьвітовим банкам списі банкнотів, зрабованих в тифлїскім банку, і велїв Росиянку арештувати. При арештованю Росиянка хотїла подерти і проковтнути якусь картку. Сю картку їй видерли і вичитали на нїй, що арештована мала на двірци ждати на двох Росиян,

---

Ми чули, як она раз по раз висказувала свою радість, аж двері замкнули ся і єї голос остаточно затих.

Наш провідник лишив був свою лїхтарню при нас. Гольмс підніс єї в гору і став поволи присьвічувати нею довкола; він посьвітив нею в гору на дім і на велику купу румовища та на викопану землю, що лежала всюди. Підчас того стояли ми, панна Морстан і я, разом і я держав єї руку в своїй. — Дивна то й загадочна річ тота любов. Нас двоє людий побачило ся того дня перший раз; нїколи перед тим ми анї слова прихильности не сказали до себе анї хоч би лиш оком приклонности не глянули одно по другім а все-таки наші руки в сїй хвили занепокоєня шукали ся мимо волї. Пізнїйше я нераз дивував ся з того; але тоді здавало ся менї то зовсім само собою зрозумілим, що я мусїв до неї звернути ся, та й она нераз менї опісля казала, що якесь несьвідоме чувство перло єї шукати у мене розради і охорони. Так стояли ми як двоє дїтий держачись за руки; в наших серцях було ясно мимо темноти, яка нас окружала.

— Що за якесь дивне місце! — відозвала ся она, оглядаючись довкола.

— Виглядає так, як би тут порпали ся всї кертиці з цїлої Анґлії — сказав я. — Менї приходить тут на гадку той горб недалеко Балмярату, де працювали копальники золота.

— То зовсїм природно — сказав на то Гольмс, — бо і тут суть слїди копальників скарбів. Пригадуєте собі, що братя шість лїт шукали за скринею. Не дивота, що земля тут так зрита.

В сїй хвили відчини ся двері дому і Тадій вибіг з витягненими руками і блїдий зі страху.

— Вартоломієви щось стало ся — відозвав ся він. — Я так перепудив ся! Мої нерви не видержать того. — Він таки на праводу кланцав зі страху зубами а єго лице спозирало з поза великого баранкового ковнїра з благаючим, безрадним виразом дитини.

— Ідім до середини — відозвав ся Гольмс своїм коротким рішучим способом.

— Ах так, ходіть до середини — просив Шольто. — Я дїйстно не в силї видавати потрібні розпорядженя.

Ми пішли за ним до хатчини господинї, де застали стару жінку, як она з блудними очима і заломленими руками ходила по хатї. Побачивши панну Морстан, успокоїла ся трохи.

— Бог би вас благословив, що ви сюди прийшли — відозвала ся она, заходячись від плачу. — Аж менї лекше, що виджу ваше любе личко. Ах, як же я нинї страшно мусїла натерпіти ся!

Панна Морстан погладила єї худощаву, від роботи посїдану руку і промовила до неї кілька щирих слів жіночої розради. Перепуджений жінці лице знов почервоніло ся.

— Мій пан замкнув ся і не хоче менї нїчого відповідати — зачала она розповідати. — Я ждала цїлий день і гадала, що він мене закличе. Він любить иноді сам сидїти і я не хотїла єму перешкаджати, але перед годиною як би менї щось сказало, що тут щось не в ладї і я пішла на гору та заглянула крізь дїрку від ключа.

Нема иншої ради, пане Тадію, лиш мусите самі піти на гору і переконати ся. Від десяти лїт виділа я пана Вартоломія в радости і горю; але ще нїколи не виділа я єго з таким лицем.

Шерльок Гольмс взяв лямпу і пустив ся наперед; дрожачи ішов за ним Тадій. Він так не знав, що з ним діє ся, що я аж мусїв єго підпирати та помагати єму іти сходами на гору, бо колїна під ним дрожали.

Гольмс виймав два рази на сходах свою люпу, щоби придивити ся добре кокосовій рогожи, котрою були ступенї вкриті. Я видїв лиш порох, який єї вкривав; але він мабуть добачив ще й якісь слїди на нїй, бо ступав поволи із ступеня на ступень, держав лямпу низько і розглядав ся бистро на право і лїво. Панна Морстан лишилась було коло заляканої господинї.

Третий відступ сходів кінчив ся в довгім коритари, котрого стїну на право украшав великий образ зроблений індийскою вишивкою а на лїво було троє дверий.

(Дальше буде).

які приїзджають з Парижа. Наслідком того вислано на головний дворець трох комісарів і 12 полициянтів, що мали слідити подорожних, котрі прибудуть з Парижа о 5 год. Коли поїзд прибув, візвано всіх мужчин, аби вилеґітимували ся, і при тій нагоді арештовано тих двох Росиян. На поліциї оден з них представив ся яко Перз, другий яко Росиянин з Кавказу. Мнимий Перз мав при собі значну готівку в нїмецких і францускых грошах, а крім того 17 штук банкнотів по 500 рублів, які зрабовано в Тифлїсї. Другому Росиянинови, котрий також мав при собі немалу суму золотих і паперових гроший, доказано, що в часї дороги зміняв 500 рублївку, яка також походила з грабежи.

Того самого дня арештовано й в Парижи спільників тифлїского рабунку. Вже вісїм днів пред тим повідомила була росийска амбасада поліцию, що участники згаданого рабунку знаходять ся в Парижи, а рівночасно й предложила спис чисел зрабованих банкнотів. По повідомленю прокураториї обняв слїдство в сїй справі комісар поліциї Ґішар, котрий на однім з париских передмість (Quartier Latin), де жиє богато росийских втїкачів, звернув свою увагу на якогось Авраама Борисука, 35-лїтного мужчину, котрий був замельдований яко студент. Показало ся, що Борисук був дїйстно одним з тих, за котрим росийска поліция слїдила, хоч він по правдї инакше називає ся. Борисук, котрий перебував по ріжних містах під всїлякими іменами, — називав себе н. пр. Дїтріхом, — мав приятельку, 25-лїтну Ямпольску, також жидівку, студентку медицини, котра жила досить скромно. Она наймала собі малу комнатку, за котру платила 30 франків і ходила пильно на виклади а вечером асистувала на очній клїніцї. Борисук і его товаришка покмітили щось, що поліция за ними слїдить і перенеслись на инше передмістє до готелю а відтак хотїли й виїхати з Парижа, але поліция прихопила їх ще в пору на двірци і арештувала. У Борисука знайдено 12 банкнотів по 500 рублїв, котрі без сумнїву походять з тифлїского розбою. У Ямпольской не знайдено гроший, але зато обемисту переписку в еї куфрі.

— Репертуар руского театру в Коломиї. Саля „Каси щадничої“. Початок о годині 7·30 вечером. Білети продає „Народна Торговля“, а від год. 5 вечером в день представленя каса театру.

В пятницю, дня 24 с. м. бенефіс дружини театру.

В суботу, дня 24 с. м. „Жидівка вихрестка“, народний образ в 5 діях зі співами і танцями Тогобочного.

В недїлю, дня 26 с. м. по полудни о 3 годині по зниженим цінах „Маруся Богуславка“, історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого. — Вечером о 7·30 годині „Дванайцять дочок на відданю“, комедия в 3 діях зі співами і танцями М. Кропивницкого.

Ві второк, дня 28 с. м. послїдне представлене „Серед бурі“, історична драма зі співами в 5 діях Б. Грінченка.

Господарство, промисл і торговля.

— Звіт торговельного курсу в Збаражи, устроєного заходом „Народної Торговлї“ і „Просьвіти“ у Львові і „Народної Бібліотеки“ в Збаражи. Курс розпочав ся 3 грудня і тревав до 26 грудня с. м. Програма науки була слїдуюча: 1. Наука книговодства та загальних купецких відомостий (закон промисловий); — орґанізация спілкових крамниць, істория торговлї і т. д. учив 4—5 год. денно п. Іван Петрушевич, делеґат „Народної Торговлї“ у Львові і також управляв курсом. 2. Наука рахунків купецких, учив п. Константин Редчук, учитель школи видїлової в Збаражи, 2 год. денно. 3. Калїґрафія, учив всего 5 годин п. Осип Ванкевич, учитель школи видїлової в Збаражи. Позаяк не всї курсісти розпоряджали таким званем, щоби могли рівномірно поступати в науках, впроваджено на тім курсї новість а іменно п. Іван Петрушевич упросив п. Гната Крохмалюка, студ. реаль. за асистента, котрого дїлом було підчас викладу контролювати увагу і роботу учеників, слабшим ученикам пояснювати і помагати в виробі задач, а в вільних хвилях завдавати питаня з взятого материялу і в сей спосіб повторяти виклади попередні. Через те все зроблено науку на курсї дуже успішною. Курс мав тревати через цілий місяць, але з огляду на невелику скількість учеників і по причинї доброго урядженя науки результати були о много лїпші як на попередних курсах, так, що по 24 днях можна було курс закінчити. Учеників всїх було 16, між ними одна дївчина. По занятю: 4 крамарі, 1 дяк, остатні мають намір отворити крамницї. Попри те уряджено 2 відчити: дня 23 грудня про „Спільництво в Анґлії“, а 24 грудня про „Подорож довкола землї“, котрі виголосив п. Іван Петрушевич. Оба відчити були зі сьвітляними образами при помочи специяльно спроваджено скіоптікона, відбули ся в сали читальнї „Просьвіти“ і були публичні. На конець додамо ще слїдуючі уваги, зібрані на підставі досьвіду набутого при уряджуваню курсу торговельного в Збаражи. 1. Торговельні курси для спілкових крамарів повинні бути замінені на сталу інституцию при „Народній Торговлї“ або „Просьвіті“. 2. Такі курси повинні відбувати ся по більших містах, де легко можна дістати наукових апаратів. Найрадше у Львові. 3. Товариство „Просьвіта“ повинно видати слїдуючі підручники в рускій мові: а) Рахунки купецкі; б) Книговодство; в) Ґеоґрафія купецка; г) Товарознавство; д) Кореспонденция купецка; е) Про крамницї системи Рочдель, поширене популярне виданє. 4. На курс треба приймати лише таких кандидатів, котрі зложать іспит з відомостий набутих в народній школї, які конче потрібні для ученика курсу. 5. Кандидат на курс повинен мати що найменше 15 лїт, бо лише такий може надавати ся до веденя спілково крамницї. 6. На курс треба приймати з таких сіл, де вже є або має бути отворена спілкова крамниця. 7. Час треваня курсу повинен бути точно додержаний; в противнім разі чинить се дісонанс між учениками а уряджуючими курс. Окінчивши свої уваги, видїл Тов. „Народна Бібліотека“ в Збаражи почуває ся до обовязку зложити сим публичну подяку Товариству „Народній Торговлї“ у Львові, що в першій лінїї доложило всїх старань, щоби курс торговельний міг відбути ся. — Др. Білиньский Володимир, голова, Андрій Шміґельский, заступник.

— Галицка дирекция почт і телеґрафів оповіщує: Розпорядженем з дня 11 грудня м. р. знесло міністерство торговлї дотеперішний спосіб зачислюваня з помочию почтових марок портових належитостий скриткових, вплачуваних сторонами і належитостий за впис застереженя власної інтервенциї при митовій ревізиї почтових посилок. За те зарядило зачислюване тих належитостий готівкою і то почавши від дня 1 лютого с. р. Публицї користаючій з повисших урядженъ будуть видавані посьвідки на вплачені належитости заосмотрені відтиском денної стампілїї дотичного уряду як також підписом урядника приймаючого оплату. Посьвідки ті будуть містити в собі точний реченець, за який належитість вплачено і еї титул. Висота тих оплат а іменно скриткової, що виносить місячно 2 кор. в разі застереженя відбору виключно листових посилок, звичайних і порученых, взглядно 3 кор. в разі застереженя відбору посилок листових і авізів на всї инші посилки — і належитостий за впис застереженя власної інтервенциї при оплаті мита посилок, котрі виносять 3 кор., не улягає змінї.

Телеґрами.

Відень 23 січня. В анкеті в справі реформи шкіл середних бере також участь посол до Ради державної Герман.

Будапешт 23 січня. Вчера вечером настала ексилозия у фабрицї Ґанца у віддїлї монтованя моторів електричних. Вибух відтак огонь, причім 1 робітник згинув, а богато було зранених. Шкода значна.

Париж 23 січня. Арештованих з причини посїданя росийских банкнотів 2 Росиян випущено на волю і відставлено до бельґійскої границї.

Петербург 23 січня. (П. А.) Вироком департаменту касацийного сенату засуспендовано в службі помічника міністра справ внутрішних Гурка.

Петербург 23 січня. Жидівскі часописи доносять, що новий міністер просьвіти Шварц приказав уневажнити окружник бувшого міністра просьвіти Кавфмана призволяючий жидам відкривати школи середні з правами державних.

Вильно 23 січня. Міністер справ внутрішних скасував ухвалу ради міскої о асиґнованю з міских фондів 1329 рублїв на платню учителїв польскої мови в 3 міских школах.

Одеса 23 січня. Двох узброєних напастників вскочило до їдучого з Одеси поїзду і зрабували платникови московскої артелї 30.000 рублїв, призначених на виплату робітників. По доконаню рабунку напастники вискочили з поїзду і втекли.

Одеса 23 січня. Начальник міста Одеси, ґен. Толмачев іменований часовим ґен.-ґубернатором одеским.

Токіо 23 січня. Міністер справ заграничних ґр. Гаяші заявив в розмові з одним дневникарем, що коли не удасть ся здержати японьскої еміґрациї до Сполучених Держав via Гаваї, то готов заказати еміґрацию до Гаваї. Правительство наміряє також заказати еміґрацию до Мелїка.

Курс львівский.

Дня 22-го січня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	565·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90 —	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	567·—	574·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·60	110·30
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краев.	100·50	101·20
4% листи застав. Банку краев. .	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·50	95·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·80	94·50
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	92·—	100 —
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	52·—	56·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	29·75	31·75
Італїяпь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·25	24·25
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок німецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Крехове́цкий.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).